

"Han lyssnar på oss och svarar"

‘Et in meditatione mea
exardescit ignis’ - När jag
mediterar flammor en låga upp.
Det är just därför du ber: för att
bli eld, en levande flamma som
sprider värme och ljus. Om du
inte vet hur du skall fortsätta,
om du märker att du slocknar,
om de väldoftande vedträna tar
slut, så kasta små grenar och ris
i form av korta muntliga böner
och bönesuckar på elden, så att
den hålls vid liv. Då kommer du
att ha utnyttjat din tid väl.
(Vägen, nr. 92)

25 oktober

När man verkligen vill lätta sitt hjärta kommer man, om man är rättfram och enkel, att be personer som älskar och förstår en om råd; att samtala med sin far, sin mor, sin hustru eller make, sin bror eller vän. Redan detta är dialog, även om man ofta snarast önskar låta sina känslor breda ut sig, berätta vad som händer och sker, än lyssna till råd. Låt oss börja handla så med Gud, säkra på att han lyssnar på oss och svarar; då kommer vi att bli uppmärksamma på Honom och öppna vårt samvete för ett ödmjukt samtal för att i förtroende redogöra för allt som rör sig i vårt huvud och i vårt hjärta: glädjeämnen, sorger, förhoppningar, besvikelser, framgångar, misslyckanden och rentav de minsta detaljer som inträffat under dagens lopp. Vi kommer att ha erfarit att

allting intresserar vår himmelske
Fader. (...)

Då kommer vi, nästan utan att lägga
märke till det, att gå framåt med
gudomliga steg, kraftiga och
spänstiga, och vi kommer att känna
en djup övertygelse om att
tillsammans med Herren är även
smärta, försakelse och lidande
njutningsfulla. Vilken styrka det är
för ett Guds barn att veta att det
befinner sig så nära sin Fader!
Därför står jag fast och tryggt med
dig, min Herre och Fader, oavsett vad
som händer, för du är min klippa och
min borg. (Guds vänner, nr. 245-246)